

Anm. til § 25: Pensionsvæsenet.

Det synes imidlertid noget tvivlsomt, om der findes tilstrækkelig Hjemmel til analogisk at anvende denne Lovs Efterlønsregler paa efterladte efter saadanne Ikke-Tjenestemænd, som ikke falder ind under Tjenestemandslovens § 82 paa Grund af, at de paagældende ikke har haft Adgang til fast Understøttelse for Tjenestetid, — f. Eks. fordi Ansættelsen har fundet Sted i en fremskreden Alder, eller Stillingen ikke har været vedkommendes Hovederhverv.

Da saadanne efterladte efter Bestemmelsen i § 7 i Funktionærloven vilde være berettigede til Efterløn, saafremt afdøde havde været ansat i en privat Erhvervsvirksomhed, søges herved den fornødne Hjemmel, idet der ikke ses at være nogen Grund til, at statsansatte Funktionærer i Henseende til Efterindtægt stilles ringere end private Funktionærer.

ad Nr. 3. Ifølge Retsplejelovens § 117, jfr. Lov Nr. 166 af 18. Maj 1937 om Politiets og Arrestvæsenets Ordning, har Staten fra 1. April 1938 overtaget Pensioneringen af samtlige paa dette Tidspunkt fast ansatte kommunale Tjenestemænd i Politiet og ved Arresthusene imod, at der refunderes Staten et Beløb svarende til den Pensionsbyrde, som Kommunerne havde paadraget sig overfor de paagældende, opgjort efter de af Statsanstalten for Livsforsikring anvendte Regler for Pensionsbyrders Beregning. Det Beløb, som herved udkommer, afdrages til Staten i Løbet af 25 Aar, og den til enhver Tid resterende Kapital forrentes med 4 pCt. p. a.

Fra Statsanstalten for Livsforsikring har Finansministeriet nu modtaget Meddelelse om, at det Beløb, der skal refunderes Statskassen, efter en foretagen samlet Opgørelse kan anslaaes til ca. 21¼ Mill. Kr. Opgørelsen har dog, da Beregningerne af Pensionstilsvaret, der er baseret paa en statistisk Bearbejdelse af Dødeligheds- og Pensionsforholdene i Tiden fra 1. April 1929—31. Marts 1938 og paa Oplysninger i Pensionsreglementer, Lønningvedtægter og Personalelister, for en Række Kommuners Vedkommende endnu ikke er tilendebragt, kun kunnet foretages skønsmæssigt.

Da de Krav, der stilles til Udbetaling af Pensioner til de overtagne kommunale Tjenestemænd, vil være forholdvis smaa i de første Aar, men stige stærkt senere, har man ikke ment at burde lade de fra Kommunerne modtagne Refusioner indgaa som Driftsindtægt paa Pensionsvæsenets Budget, efterhaanden som disse indkommer, men fundet det rettest, at Overførelsen finder Sted i Løbet af et Tidsrum paa 40 Aar, hvorefter Pensionsbyrden for det heromhandlede Personale i det væsentlige vil være afviklet.

Det foreslaas derfor, at der gives Finansministeriet Bemyndigelse til i Løbet af 40 Aar fra 1. April 1938 at regne at overføre de Beløb, Kommunerne skal refundere Staten, til Indtægt for Pensionskontoen, saaledes at der i de første 10 Aar af nævnte Periode alene overføres Renten — 4 pCt p. a. — af det af Statsanstalten for Livsforsikring opgjorte samlede Pensionstilsvaret. Fra 1. April 1948 overføres — foruden Renterne af den til enhver Tid tilbageværende Del af Kapitalen — Hovedstolen i Løbet af et Tidsrum af 30 Aar, fordelt med 2 pCt. p. a. i de første 10 Aar og 4 pCt. p. a. i de sidste 20 Aar.